

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Никада браћо и сестре није човек био толико оптерећен као данашњи човек у данашњем свету. Човек је увек на себе узимао многе бриге без обзира када живео и како живео. И данашњи човек је под бременом великих и многих брига. Брига за храну, брига за одело, брига за кров над главом, брига за мир у свету, брига за светску политику и многе, многе, хиљаде и хиљаде брига свакодневних које нам у ствари загорчавају живот наш. А гле Господ је дошао да људе ослободи тих брига. Да нас научи да све наше бриге пренесемо на Господа јер Он брине за нас.

Господ нас учи у данашњем светом Јеванђељу да не бринемо шта ћемо јести, у шта ћемо се обући него о томе каже брину и незнабошци. А птице небеске не брину о томе. Љиљан пољски, крин пољски не брине о своме оделу а каже Господ Бог га облачи у лепше хаљине него што се цар Соломон икада обукао. А о чему да бринемо онда Господе ако не о тим свакодневним потребама нашим? И Господ нам каже: „Иштите најпре Царства Божијега и правде његове а све остало ће вам се додати.“ То је брига, то је потреба достојна човека. Јер човек није створен за земљу, није створен да проживи на овоме свету педест или сто година па да га нестане, да га поједу црви или звери него је створен за живот вечни.

А живот вечни где се налази? Ко је господар његов? Господар је Бог који је и створио човека а налази се у Царству небескоме, у царству Христовоме. Зато и каже Господ иштите најпре Царство Божије и правде његове. Јер нема правде на земљи за којом људи толико жуде, толико

теже, толико судова и парница и толико средстава оде на те парнице а све је то на крају крајева непотребно. Јер на земљи човек не треба да тражи своју правду него да своју бригу иако је оклеветан, иако је нападнут, или ако је осуђен, да препусти суд Богу и Божијој правди. То је оно што је потребно човеку и за овај живот овде на земљи да би био безбедан и спокојан и миран али и за живот вечни. Такав живот је проткан хришћанским врлинама о којим говори свети апостол Павле у данашњем светом апостолу који смо слушали где износи јединствену химну љубави. Говори, објашњава шта је љубав, хришћанска разуме се, која је њена снага и њена величина.

Ако имам каже веру да и горе премештам а љубави немам ништа сам. Ако задобијем цео свет а љубави немам ништа ми не помаже. Ако и тело своје предам да се сажеже због неке идеје, а љубави немам ништа ми не помаже. И онда говори шта је љубав. Љубав дуго трпи, љубав је милосрдна, љубав се не гневи, љубав не завиди, не мисли зло никоме, мисли само о ономе што је добро и љубав никад не престаје. Љубав хришћанска браћо и сестре јесте најслађи и најлепши плод хришћанске вере. Не само вере него и осталих хришћанских врлина. Без тих врлина, без вере која је корен хришћанског живота и наше хришћанске вере не би могло да буде ни тога плода љубави. Јер љубав је свеза савршенства, она на крају долази.

Треба стећи у овоме животу све остале врлине, и веру и наду и милостивост и трпељивост и незлобивост и све остале хришћанске врлине да би се на томе дрвету хришћанских врлина коме је корен вера појавио плод, слатки плод љубави. Без корена, без дрвета не може нико да узабере плод, крушке, јабуке, трешње или било чега

другога. Без ових хришћанских врлина које претходе љубави нико не може стећи праву хришћанску љубав. Али исто тако и дрво које не рађа добра плода каже Господ, шта бива са њим? Сече се и у огањ баца. Тако дакле и све ове врлине ако не донесу на крају плод – хришћанску љубав, неће нас оне спасити. Јер вера кроз љубав ради. Љубав је дакле оно што долази после свих осталих хришћанских врлина. Не временски последно него узрочно, узрочно. Човек колико има врлина толико показује хришћанске љубави. Савршена љубав хришћанска захтева савршену веру, православну веру, светоотачку веру, апостолску веру, ону коју је Црква проповедала две хиљаде година а која је авај, данас угрожена.

Као када имате једно дрво у башти па му неки ровац или црв подгризе корен и оно почиње да се суши. Тако и наша вера данас је нагрисана од многих разних непријатеља од разних јереси, екуменизма, папизма и осталих лажних учења и вера које настоје да то дрво праве вере искорене, да га осуше да не би могло доносити плода. Да не би било на спасење људима. Зато је потребно да ми који смо остали верни, који се трудимо да будемо верни апостолској вери, светоотачкој вери, црквеној вери, да верујемо у Једну Свету Саборну и Апостолску Цркву а не у многе цркве као што данас многи проповедају, да останемо у тој вери, да тој вери којој нас је научио Свети Сава а коју је он примио од светих Отаца, да ту веру и ми предајемо нашој деци и омладини који ће доћи после нас да би вера права и љубав истинска остали у нашем народу докле траје сунца и месеца.

А да бисмо ми који се трудимо на томе путу били удостојени од Господа, који нам је ту веру проповедао и

оставио, да нас удостоји Царства свога небескога и правде његове за којима треба да тежимо, за које треба да се трудимо у овоме животу. Да нас Он прими по милости својој у то Царство своје небеско да бисмо и ми тамо са свима светима који су Богу угодили, да бисмо и ми са њима славили чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност.

Амин.